

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 24. januar 2023 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne Malou Kragh Halling, Mikael Sjöberg og Thomas Lohse).

10. afd. nr. B-3174-12:

Sagsøger (Sgr.)

[REDACTED]

(**Advokat**)

mod

Skatteministeriet

(advokat Robert Thomas Andersen)

Sagen er anlagt ved Københavns Byret den 3. juli 2012. Ved kendelse af 6. september 2012 er sagen henvist til behandling ved landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagen vedrører en prøvelse af Landsskatterettens kendelse af 3. april 2012 (11-02617). Sagen har været udsat på EU-Domstolens dom af 21. juni 2018 i sag C-480/16 (Fidelity Funds m.fl.) og Højesterets dom af 24. juni 2021 (gengivet i UfR 2021.4184 H).

Sagsøger har under hovedforhandlingen nedlagt følgende principale og sideordnede påstande:

1. Østre Landsrets tre dommere viger deres sæde

2. Der udmeldes sagkyndige habile dommere med kendskab til EU-retten.

Subsidiært har **Sagsøger** nedlagt påstand om, at Højesterets fortolkning af præmis 84 i EU-Domstolens dom af 21. juni 2018 i sag C-480/16 (Fidelity Funds m.fl.) forelægges for EU-Domstolen.

De ved stævningen nedlagte påstande er frafaldet.

Sagsøgte, Skatteministeriet, har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsfremstilling

Ved stævning af 3. juli 2012 nedlagde **Sagsøger** følgende påstande:

”Principalt 1: Sagsøgte skal tilpligtes at betale kr. 5.570.493 til sagsøger med tillæg af procesrente af kr. 4.469.226 fra 26. marts 2007 til betaling sker og med tillæg af procesrente af kr. 1.101.266,96 fra 31. marts 2008 til betaling sker.

Principalt 2: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til at få tilbagebetalt indeholdt udbytteskat for årene 2002-2007.

Subsidiært: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagen skal hjemvises til fornyet behandling for ligningsmyndighederne med bemærkning om, at **Sgr.** er berettiget til at få tilbagebetalt indeholdt udbytteskat for årene 2002-2004 eller for årene 2005-2007.”

Sagen blev udsat på EU-Domstolens afgørelse i Fidelity Funds m.fl. og senere Højesterets dom af 24. juni 2021.

Ved mail af 31. august 2021 opfordrede Skatteministeriet **Sagsøger** til at redegøre for, på hvilken vis denne sag adskilte sig fra Fidelity Funds-sagerne, der ved Højesterets dom var afgjort til Skatteministeriets fordel. Denne opfordring blev ikke fulgt af **Sagsøger**. Sagen blev herefter berammet til 1 dags hovedforhandling den 18. januar 2023.

Advokat anmodede den 21. november 2022 på vegne af **Sagsøger** om præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen af spørgsmålet om, hvorvidt Østre Landsret er uafhængig, jf. EU-Charterets art. 47. Ved kendelse af 8. december 2022 afviste landsretten at tage anmodningen til følge.

Den 21. december 2022 anmodede [Advokat] på vegne af [Sagsøger] om, at der "afsættes 6 dage til hovedforhandlingen. Spørgsmålet om uafhængighed vil kræve at blive behandlet over 5 dage og det materielle vil kræve 1 dage." Af anmodningen fremgår endvidere:

- "1. Domstolen er ikke: 1) en "ret oprettet ved lov", 2) uafhængig og 3) upartisk i henhold til EMRK artikel 6, EU charterets artikel 47, ICCPR artikel 14 og den danske grundlov.
2. Med hensyn til, om domstolen er en domstol oprettet ved lov. Domstolene handler uden for deres jurisdiktion; der er ingen klare regler for overdragelse eller omplacering af en sag til en bestemt dommer, en dommer kan udskiftes uden at give en tilstrækkelig begrundelse, og dommere udvælges ikke på grundlag af fortjeneste, hvorfor de ikke opfylder kravene til teknisk kompetence og moralsk integritet.
3. Der er alvorlige strukturelle mangler med hensyn til, hvordan danske dommere forfremmes, og der er tilsyneladende partiskhed i domstolen for den danske stat, sagsøgeren
4. Der er ikke den nødvendige personlige og institutionelle uafhængighed, dvs. både en mangel på (i) sindstilstanden, som angiver en dommers uigennemtrængelighed for ydre pres som et spørgsmål om moralsk integritet, og det danske system for forfremmelse af dommere giver resultater, der er uforenelig med formålet og formålet med EMRK artikel 6 mv.
5. Udnævnelsen af domstolens medlemmer er baseret på kammeratskab og korporatisme.
6. Der er mangler i garantierne mod pres udefra, dvs. mangel på tilstrækkelige garantier, der sikrer dommernes uafhængighed inden for retsvæsenet og i forhold til deres dømmende overordnede. Den udøvende magt tildeler kun 1,33 - 4 % af det anbefalede budget til retsvæsenet. Dansk lovgivning indeholder ingen regler for fordeling af sager til dommere inden for domstolene, hvilket betyder, at sager fordeles af retspræsidenterne efter eget skøn. Hvad angår karriereudvikling og disciplin, er landsrettens beføjelser den vigtigste faktor
7. Domstolen fremstår ikke som uafhængighed, fordi de regelmæssigt bruger det samme advokatfirma som den udøvende magt.
8. Ingen uafhængig disciplinærdomstol. Og ingen uafhængig gennemgang af Disciplinærnævnet. Ingen omtale.
9. Ingen uddannelse i EMRK.
10. Medlemmer af den udøvende magt behandles mere fordelagtigt end andre. Der er ingen ansvarlighed.
11. Vidner: fem retspræsidenter, 10 ikke faste dommere, 6 højesteretsdommere, 10 ordinære dommere, 5 medlemmer af retsrådet, 10 MEP'er"

Landsretten fastholdt ved retsbog af 3. januar 2023 den berammede hovedforhandling den 18. januar 2023. Af retsbogen fremgår blandt andet:

"Landsretten bemærker videre, at det i [Advokats] processkrift anførte om danske domstoles uafhængighed ikke ses at have nogen sammenhæng med de af [Sagsøger] nedlagte påstande og de til støtte herfor anførte anbringender. Herefter, og efter en gennemgang af det, som

Advokat, har anført til støtte for anmodningen, finder landsretten, at der ikke er grundlag for at tage anmodningen til følge. Landsretten bemærker herved, at der efter landsrettens opfattelse ikke er grundlag for at antage, at denne ret og danske domstole ikke opfylder de krav til uafhængighed, der følger af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at førelse af de vidner, som **Advokat** har angivet at ville føre i sit processkrift, må anses for uden betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 341.”

Ved påstandsdocument af 11. januar 2023 nedlagde **Advokat** på vegne af **Sagsøger** de to sideordnede påstande om landsrettens habilitet, og ved hovedforhandlingen den 18. januar 2023 nedlagde advokat Vistisen den subsidiære påstand om præjudiciel forelæggelse og tilkendegav samtidig, at de i stævningen nedlagte påstande var frafaldet.

Anbringender

Sagsøger har i påstandsdocument af 11. januar 2023 anført følgende:

” Der er grundlag for at antage, at Østre Landsret ikke er uafhængig. Ikke ”oprettet ved lov”. Og partisk.

Nærværende sag illustrerer dette, men nedenstående forhold fører i forening til, at landsretten ikke er uafhængig, og ikke oprettet ved lov:

1. Østre Landsret, anvender fast samme advokat som modparten i nærværende sag B-3174-12.
2. Østre landsret afskærer fuldstændig bevisførelse vedrørende sagens afgørende spørgsmål i strid med fx Wierzbicki v. Poland, 2002, § 45.
3. Østre Landsret giver Skatteministeriet medhold i 92% af alle sager
4. I det tilfælde staten ønsker at afhøre vidner, tillades dette undtagelsesfrit. I det tilfælde borgerne ønsker at afhøre vidner, følger landsretten statens protester nærmest per refleks.
5. Østre Landsret anvender bevisbyrderegler, der pålægger borgeren bevisbyrden i langt de fleste tilfælde overfor staten, og bevisbyrden er tungere end almindelige sager mellem to private
6. Østre Landsret tillader staten en skønsmargen, mens borgerne ikke gives nogen skønsmargen
7. Østre Landsret anvender hyppigt den fremgangsmåde at udelade borgernes favorable processtof, mens statens processtof normalt fuldt ud indlemmes.
8. Østre Landsret begrundes sjældent afvisning af borgernes mest favorable anbringender
9. Østre Landsrets dommere har for langt hovedpartens vedkommende tidligere været ansat hos den udøvende magt.
10. Østre Landsret overtræder CILFIT-doktrinen i stort set alle EU-sager
11. Østre Landsrets procesledelse er til fordel for den udøvende magt, fx i forbindelse med præjudiciel forelæggelse.

12. Østre Landsret overholder på visse områder ikke retsplejeloven systematisk, og er dermed "Ikke oprettet ved lov".

13. Østre Landsret gennemgående træk ved landsretten anvendelse af praksis fra EMD er, at landsretten med ganske få undtagelser systematisk undviger at bringe den retspraksis, der udvikles af EMD, under anvendelse ved landsrettens afgørelser. Landsrettens omgang med EMRK som retskilde, i et meget stort antal tilfælde må betegnes som ulovlig og konventionsstridig.

De netop gennemgåede forhold har en betydning, som indebærer, at Der anmodes om en præjudiciel forelæggelse af spørgsmålet om hvorvidt Østre Landsret er uafhængig jf. EUcharteret artikel 47. Tilsvarende gælder for Landsskatteretten.

Højesteret nåede i dom i sagen 59/2019 frem til, at præmis 84 i C-480/16, skal "forstås" som et krav om, at en udenlandsk investeringsforening "betaler skat til de danske skattemyndigheder".

Højesterets afslag på præjudiciel forelæggelse strider imod CILFIT og CILFIT II.

Og Højesteret fortolkning strider imod fx den tyske Bundesfinanzhofs forelæggelsesansøgning i C-537/20, punkt 32.

Den Tyske Bundesfinanzhof er således ikke enig i, at præmis 84 skal forstås som skat til Danmark/Tyskland. Manglende forelæggelse heraf er både et brud på CILFIT og CILFIT II.

Landsrettens manglende uafhængighed dokumenteres af, at landsretten ikke spørger EU-Domstolen om fortolkningen af præmis 84 i C-480/16."

Under hovedforhandlingen har **Sagsøger** anført vedrørende de af selskabet nedlagte påstande, at de i stævningen nedlagte påstande er frafaldet, men at de senere kan blive fremsat på ny afhængigt af denne sags udfald.

Skatteministeriet har i påstandsdokument af 11. januar 2023 vedrørende spørgsmålet om domstolens habilitet og præjudiciel forelæggelse anført følgende:

"3.2 Ad **Sgr.'s synspunkter om landsrettens uafhængighed**

Sgr. har under den afsluttende del af skriftvekslingen fremsat en række synspunkter om, at landsretten ikke skulle være en uafhængig og upartisk domstol oprettet ved lov i henhold til EMRK artikel 6, EU-charterets artikel 47, ICCPR artikel 14 og grundloven.

Synspunkterne savner enhver sammenhæng med de spørgsmål om tilbagebetaling af udbytteskat, som sagen angår. Synspunkterne kan under ingen omstændigheder føre til, at den afgørelse fra Landsskatteretten, som sagen angår en prøvelse af, skal tilsidesættes, og at **Sgr.** skal have medhold i sine påstande om tilbagebetaling af udbytteskat.

Det er i det hele taget uklart, hvad synspunkterne ifølge Sgr. skal kunne føre til af betydning for den foreliggende sag. Sgr. har ikke fremsat en påstand, begæring eller anmodning, som synspunkterne knytter sig til. Synspunkterne er da også meningsløse i forhold til behandlingen og afgørelsen af den foreliggende sag, idet synspunkterne må forstås sådan, at ingen dansk domstol efter Sgr.'s opfattelse vil være kompetent til at behandle sagen. Det bemærkes herved, at der er tale om en sag anlagt af Sgr. mod Skatteministeriet for at få tilsidesat en afgørelse fra Landsskatteretten.

Der er intet belæg for, at landsretten ikke opfylder de krav til uafhængighed mv., der følger af de påberåbte regler, men det af Sgr. rejste spørgsmål herom ses som nævnt ikke at have nogen betydning for sagen.

Hvad angår Sgr.'s bemærkning i processkrift 21. november 2022 om, at "[t]ilsvarende gælder for Lands-skatteretten", er det ikke oplyst, hvilken betydning det ifølge Sgr. skulle have for afgørelsen af den foreliggende sag, at Landsskatteretten ikke skulle være en "uafhængig domstol" i henhold til EU-charterets artikel 47. Et synspunkt om Landsskatterettens uafhængighed kan under ingen omstændigheder føre til, at Sgr. skal have medhold i sine påstande om tilbagebetaling af udbytteskat.

4. DER ER IKKE GRUNDLAG FOR PRÆJUDICIEL FORELÆGGELSE

Der er ikke grundlag for præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen af spørgsmål vedrørende den omhandlede beskatnings forenelighed med EU-retten, cf. Sgr.'s anmodning herom fremsat i replikken. Højesteret fandt i U.2021.4184H, at der ikke forelå en sådan tvivl om forståelsen af EU-retten i relation til spørgsmålet om tilbagebetaling af udbytteskat, at der var grundlag for at forelægge præjudicielle spørgsmål herom for EU-Domstolen. Så meget desto mindre er der i den foreliggende sag grundlag for at stille spørgsmål til EU-Domstolen vedrørende den omhandlede beskatnings forenelighed med EU-retten.

Der er heller ikke grundlag for præjudiciel forelæggelse af spørgsmål vedrørende landsrettens uafhængighed i henhold til EU-Charterets artikel 47, hvilket landsretten også allerede har truffet afgørelse om ved kendelse af 8. december 2022. Sgr.'s synspunkter vedrørende landsrettens uafhængighed har som nævnt ingen sammenhæng med de spørgsmål, som sagen angår, hvorfor en præjudiciel forelæggelse allerede af den grund er unødvendig for afgørelsen af sagen. Endvidere er en præjudiciel forelæggelse unødvendig af den yderligere grund, at EU-Domstolen allerede i en række sager har haft anledning til at tage stilling til de krav, der stilles til medlemsstaternes domstolssystemer i medfør af TEU artikel 19, stk. 1, og EU-Charterets artikel 47, herunder eksempelvis EU-Domstolens dom i sag C-791/19, Europa-Kommissionen mod Polen, hvor retspraksis er opsummeret i præmis 57-60. Eventuelle spørgsmål om landsrettens uafhængighed i henhold til EU-charterets artikel 47 kan afgøres på grundlag af denne praksis."

Under hovedforhandlingen har Skatteministeriet anført, at **Sagsøger**, efter de i stævningen nedlagte påstande om prøvelse af landsskatterettens kendelse af 3. april 2012 er frafaldet, ikke længere har nogen retlig interesse i at få de nu nedlagte påstande prøvet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagsøger har under hovedforhandlingen begrænset sine påstande til alene at angå et spørgsmål om landsrettens uafhængighed og en anmodning om præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen. De i stævningen af 3. juli 2012 nedlagte påstande om prøvelse af landsskatterettens kendelse af 3. april 2012 er således frafaldet, og **Sagsøger** har ikke i øvrigt nedlagt nogen påstand, der knytter sig til en prøvelse af kendelsen eller spørgsmål angående **Sagsøgers** krav på tilbagebetaling af udbytteskat. **Sagsøger** har som følge heraf ikke nogen retlig interesse i at få prøvet de nedlagte påstande om habilitet og præjudiciel forelæggelse, hvorfor sagen afvises.

Efter sagens udfald skal **Sagsøger** i sagsomkostninger betale 130.000 kr. inkl. moms til Skatteministeriet til dækning af udgifter til advokatbistand. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Denne sag afvises.

I sagsomkostninger skal **Sagsøger** inden 14 dage betale 130.000 kr. til Skatteministeriet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Publiceret til portalen d. 28-02-2023 kl. 15:59

Modtagere: Indstævnte Skatteministeriet (afsluttet),
[redacted] (afsluttet)

Sagsøger